

"SIECIA JASUŁAŁÓW"

Temat dň dyskusji nr 2: PROSY I STOPNIE INSTRUKTORÓW
/jak zostać instruktorem?/

Notat:

Instruktor harcerzki "musi w naiiwie doskonale sposob odpowidać swoim życiom zasadom prawa harcowego i musi posiadać umiejętności wychowawcze w myśl zasad harcerstwa".

Związkowe Naczelnictwo Skautowe, 1912r

I. KIM JEST INSTRUKTOR HARCERZKI

- i.n.-doskonały harcerz, który świadomie prowadzi lub współorganizuje wychowanie harcerzkie,
- instruktorzy są częścią wątpliwości, w której uczestniczą suchy, harcerze, harcerze-wędrownicy i harcerze starsi/powyżej 18 lat/. Niektóre z harcerzy starszych są instruktorami-oznacza to, że dobrowolnie przyjęli wobec siebie dodatkowe wyzwania.
- Latątą siłę instruktorek jest wspieranie innych harcerzek i harcerzy w ich indywidualnym, wesołotronym rozwoju, na ich własnej drodze życia w duchu prawa harcerskiego. Bez względu na pełnioną funkcję, każdy instruktor przed wszystkimi precuuje z harcerzami/instruktorami/lub suchimi. Ma w sobie "chłopięcego/dzielczego/duchę", lubi być razem ze swoimi podopiecznymi i jest lubiany przez nich.
- Skłosba instruktorska to również odpowiedzialność za całą harcerzkę wspólną, wzajemną przy kolejnych stopniach instruktorskich.
- nie obwiniający się stwierdzenia, że korpuse instruktorski jest pewną elitą. Jakże wielu wieliszny poprzedników, którzy swą elitarność przypłaciili życiem w służbie harcerskiej, w służbie kraju. Nie można od tego wąchać - to już wreszcie w nas, w historię i legendy polskiego harcerstwa. Nie powinniśmy być gorsi.

Uwaga nr 1:

Znacząco tu sylwetka jest bardzo niepełna. Ale chodzi o to, by nie przedstawić sylwetki "harcerza w ogóle", by nie powtarzać charakterystyk zawartych np. w stopniach BO i BR i w temacie nr 1 "Sylwetka ideowa instruktora". Zob. uwaga nr 3.

II. JAK ZROBIĆ INSTRUKTOREM HARCERZKIM

Instruktorów harcerzkiem można zostać tylko z własnej woli/nie z roszczą o roszczeniu, nie przez usiłowanie np. polityczne, będąc wolnym od nalegów itp./i w pełni dobrej woli "bycia dobrym instruktorem harce-

archiwum

reksie", nieskleżnie od sytuacji formalnych, podchodzące do swych obowiązków społeczeństwa.

Najważniejsze ze stawianych wobec instruktorów wymagań/moralno-ideologicznych, osobowościowych, zarazem najtrudniejsze do sprawdzenia według zformalizowanych kryteriów. Miałego we wszystkich przypadkach decydująca jest osobista, gruntywna znajomość kandydata na instruktora. Wynika stąd ważna rola komisji stosunków instruktorskich, składunek prób i krajów instruktorskich.

Droga do stania się instruktorem harcerskim jest otwarta dla wszystkich /również dla osób dorosłych, które dotąd nie były harcerzami/, którzy gotowi są spełnić określone poniżej wymogi:

Instruktorem harcerskim staje się ten, kto:

- zdobył stopień HQ-wodowniczy
- pozytywnie odbył próbę przewodnikowską
- ukończył 18 lat życia
- po spełnieniu tych warunków został obrzędowo mianowany instruktorem, otrzymując równocześnie stopień przewodnika-przewodniczki oraz uprawnienia drużynowego po próbie.

Mianowanie/instruktor-wiążąca się z zakotwieniem podkładki pod krzyż, złotej lilijki oraz przyszytej lilii na rękawie - jest głębokim, trwałym przeżyciem, zarówno dla naszego instruktora, jak i dla jego otoczenia/rodziny, kolejny ze szkoleń lub pracy, druzgów, kraj instruktorski, podobnie jak natura lub strzyżenie dowodu osobistego.

Mianowanie instruktorskie powinno nastąpić jak najprędzej po zakończeniu próby przewodnikowskiej. Dlatego przy otwieraniu tej próby trzeba brać pod uwagę, czy okres próby wystarczy kandydatowi na równoczesne spełnienie pozostałych warunków: zdobycie stopnia HQ-wod. oraz osiągnięcie pełnoletniości.

III STOPNIE INSTRUKTORSKIE

Stopnie harcerskie stanowią program osobistego rozwoju Harcerza-harcerski. Natomiast stopnie instruktorskie to program określający możliwości harcerza w zakresie prowadzenia i organizowania działań skierowanych wobec innych harcerzy, a mający na celu poszczególnego w ich zakończeniu elan psychologiczny. Znaczenie te mogą być skuteczne tylko przy nieustannej pracy instruktora nad właściwym dalszym rozwojem, a także przy uważnym i regularnym wzajemności/odporności wpływów wychowawczych.

Są trzy stopnie instruktorskie:

przewodnik-przewodniczka, podharcmistrz-podharcmistrzyni, harcmistrz-harcistyni.

Dwarsz. nr. 2

archiwum
jest wnioskem czwartego, honorowego i dokształtnego stopnia: harcmistrza
zeczypospolitej lub harcmistrza Szkoły. Wykaz oznaczeń specjalnych "Szkoła
Szkoły" i nadawany przez jakiś ogół narodowy kategorię... w tym... w

wydatne zasoby dla harcerstwa i kraju.

Ogólny zarys systemu stopni instruktorski

Uwaga nr 2

Wymagania stopni instruktorskich dotyczą tylko cech i kwalifikacji czy sto instruktorskich, określających rolę instruktora w ruchu harcerskim. Być może stopnie instruktorskie powinny też zawierać wymagania "ogólne", charakteryzujące osobisty rozwój instruktora i jego miejsce w społeczeństwie. Np. wg schematu:

1.-oblicze etyczne i i postawa ideowa/osobista moralność, służba bliźniom, patriotyzm, charakter i w ogóle osobowość.

-wiedza ogólna, zainteresowanie, sprawność intelektualna.

-sprawność fizyczna.

2.-miejscowe wśród ludzi/rodzina, szkoła, praca, życie publiczne/.

3.-wiedza o harcerstwie

-praktyczna umiej. tności związane z funkcjonowaniem w ruchu harckim. Jednakże tak skonstruowane stopnie instruktorskie byłyby chyba niesuniknionymi powtarzalnymi programu stopni harcerskich. Jak to rozwiązać?

Wymagania każdego stopnia instruktorskiego zbudowane są wg następującego schematu:

A: uzyskanie określonych efektów w swojej działalności woj. praktycznej działalności instruktorskiej,

B: nauczenie się działalności praktycznej nowego rodzaju

C: praca intelektualna

Wymagania stopnia przewodnika

B: uzyskanie umiejętności prowadzenia drużyny/próba funkcyjna drużynowego/

C: orientacja w całości harcerstwa

Sylwetka przewodnika: prowadzi drużynę.

Wymagania stopnia podharcmistrza

A: określone osiągnięcie w pracy z drużyną

B: nabycie umiejętności działań na szerokim polu/szczeg. kręg, hufiec, kształt./

C: uzyskanie głębszej wiedzy dotyczącej wychowywania oraz umiejętności stosowania jej.

Sylwetka podharcmistrza: szerzej widzi problemy i jest aktywny na szerszym polu niż własna drużyna.

Wymagania stopnia harcmistrza

A: "dochowanie się" właściwych wychowanków & osiągnięcie innych/jakich?/efektów swojej działalności na "szerszym polu"/lub w drużynie?/.

B: "próba wodza" jako próba funkcyjna/

C: rozwiązywanie problemów, tworzenie dorybku

Sylwetka harcmistrza: kształci instruktorów, pracuje koncepcyjnie, odpowiadając za całość harcerstwa, wie i potrafi w harcerstwie wszystko.

Uwaga nr 4

Czy należy rozdzielić:

a-realizowanie wymagań/nabywanie wiedzy,doświadczenia,wykonywanie określonych prac itp./od ich sprawdzenia?

b-wymaganie wstępne/tzw.warunki dopuszczenia do próby/od właściwych wymagań próby?

Jeżeli tak, to otrzymujemy konstrukcję doda skomplikowaną, czterostopową:

1.realizowanie "warunków dopuszczenia do próby"/tzn.w tym schemacie do czego?/

2.sprawdzenie tej realizacji o dopuszczenie do stopnia następnego

3.realizowanie "właściwych wymagań" na stopień/wymagań próby?

4.sprawdzenie tej realizacji/Próba?/ i przyznanie stopnia.

Prosimy zaproponować lepszy schemat.

W sprawie a/przyjajemy, że tak.Termin "próba", "okres próby" oznaczamy.

W sprawie b/w praktyce zdobywania stopni harcerskich schemat ten upraszcza się następująco:

1.realizowanie wszelkich wymogów

2.sprawdzenie wszelkich wymogów/próba/.

Wg kąpięczki prób na stopniach harcerskich zrealizowanie "wymagań próby" faktycznie jest jednym z warunków stwierdzenia próby" dopuszczenie do sprawdzenia/Ze względu wg tej kąpięczki, jak i w praktyce, nie widać więc logicznych podstaw oddzielenia "warunków dopuszczenia do próby" od "wymagań próby". Kandydat realizuje je łącznie i praktycznie nie ma dla niego różnicy, czy dany wymóg zawarty jest w pierwzej czy drugiej grupie wymagań. Sprawdzenie też są łącznie, a jeśli nie, to otrzymujemy skomplikowany esteropunktowy schemat podany powyżej.

-rola kręgu instruktorskiego?

-rola opiekuna próby?

-komisje stopni instruktorskich, jak je tworzą, jaka ma być ich rola?

-sprawy utraty/odebrania/stopni instruktorskich, określenia z listy instruktorów itp.?

Uwaga nr 5

Czy będziemy tworzyć całą ogromną głoskę przepisów, określających wszystkie sprawy instruktorskie, łącznie ze sprawami dyscyplinarnymi i kartą praw i obowiązków?!

Charakterystyki poszczególnych stopni nie podają obowiązkowego okresu czasu, jaki powinien minąć, aby zdobyć kolejny stopień.Na podstawie wymagań można jedynie przewidywać, że realizowanie ich będzie przeciętnie trwało:
na stopień plm-ek. 2-3 lata od uzyskania stopnia plm.
na stopień hm-uk. 4-5 lat od uzyskania stopnia plm.

V. PRÓBA PRZEWODNIKOWSKA

Idea stopnia:

Przewodzi drużynie /gromadzie/zuchów, harcerek lub wodowników. Jest ich świadocznym wychowawcą. Interesuje się sprawami całego harcerstwa.

Warunki dopuszczenia do realizowania wymagań stopnia:

- jest harcerzem-harcerką zdobywającym stopień/, z własnego doświadczenia cieszy się w pracy drużyną harcerską,
- wykazuje predyspozycje instruktorskie, zwłaszcza udolnienia i samolotywnia wychowawcze/braterakie skłonność do młodzieżowych, rozumienie ich dusza i potrzeb, cechy przywodcze/, a także organizatorskie,
- rozumie sens służby instruktorskiej i chce zostać instruktorem
- uzyskał rekommendację swego drużynowego i drugiego instruktora,
- ma swego mistrza-opiekuna próby i zna jej wymagania.

Wymagania do opracowania:

Wśród form realizowania lub sprawdzania realizacji tych wymagań powinny znaleźć się:

- co najmniej 6-miesięczna próba drużynowego
- ażdzież w obozie letnim i zimowym w określony sposób
- kurs przewodnikowski (drużynowy)

Uprawnienia:

Zasadnicze prawa instruktorskie/sprecyzować/, w tym czynne prawo wyborowe
Prawo uczestniczenia w kolegialnych władzach harcereskich, bez pełnienia funkcji kierowniczych.

Jest drużynowym po próbie, tzn. może prowadzić drużynę każdego pionu wiekowego we wszystkich formach jej działalności/łącznie z obozem/. Może kierować kształceniem funkcyjnym nie będących instruktorami ani uczestnikami kursów przewodnikowskich. Ma prawo do symboli na mundurze: granatowej podkładki, złotej lilijski i granatowej lilijski i granatowej lili i na rykawie.

VI. PRÓBA PODHARCMIĘSIĘCZA

Idea stopnia:

Jest doświadczonym instruktorem, skuły pomocą młodszym instruktorom. W swojej działalności instruktorskiej opiera się na swojej rzetelnej wiedzy. Na podstawie lektur i własnych doświadczeń potrafi dostrzec i formułować problemy związane z wychowaniem młodzieży, zarówno w skali pojedynczej osoby, jak i w skali ogólnospołecznej. Ma dalekosiężne plany rozwoju właściwej drużyny. Równocześnie widzi szerzej niż tylko własną drużynę. Jest aktywny w różnych środowiskach harcerskich/ezzepie, kregu instruktorskim, hufcu/usie współorganizować ich życie. Umis kierować szkoleniem, kreśnię harcerzy starszych/nie-instruktorów/. Jest pomocnikiem harciarstwa w kształceniu instruktorów.

Wymagania: do opracowania

Uprawnienia:

Pełnienie w harcerstwie wszelkich funkcji poza następującymi/zastępcami dla harcmistrzów/: przewodniczącego komisji stopni instruktorskich, komendanta kursu instruktorskiego i szkoły instruktorskiej, naczelnika Harcerstwa i Jego zastępcy.

Udział w kształceniu instruktorów.

Symbol na mundurczku: /wiedomo/.

Uwaga nr 6

Nie trzeba się przejmować tym, że np.wg regulaminu GK przewodnik nie może prowadzić obozu wodownego, a tutaj może. Ale trzeba zauważyć, że przedstawione tutaj propozycje są sprzeczne ze Statutem ZHP w kwestii praw wyborczych - oto tutaj instruktorzy czasem nie mają biernego prawa wyborczego/np. phm nie może być naczelnikiem/.

VII PRÓBA HARCMISTRZOWSKA

Idea stopnia

Mistrz skautowy, wódz wodów. Wzór dla instruktorów. Wyszukuje i wychowuje kandydatów na harcmistrzów. Kieruje kształceniem instruktorów. Posiada harcerski dorobek metodyczno-programowy. Niezależnie od pełnionej funkcji angażuje się w sprawy całości ruchu harcerskiego. Kształtuje oficjalne harcerstwo.

Wymagania: do opracowania

Wśród warunków etapnych /warunków dopuszczania do realizowania właściwych wymagań etapnia/: zdobył stopień MM.

Wśród wymagań właściwych: "prüfung wodza".

Uprawnienia:

Wszelkie funkcje w ruchu harcerskim. Plus jakieś ewentualne, specjalne przywileje harcmistrzowskie?.

Symbol na mundurze:

Va. 26.II.1984 r.

CHC-JAG-JEK BEF

archiwum